

HANDHAVINGSCOLLEGE

ARREST

van 30 november 2023 met nummer

in de zaak met rolnummer

Verzoekende partij

vertegenwoordigd door advocaat met
woonplaatskeuze te

Verwerende partij

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
Regering, ten verzoeken van de Vlaamse minister van Justitie en
Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme

vertegenwoordigd door advocaten
met woonplaatskeuze te

I. Voorwerp van het beroep

Verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 27 februari 2023, geregulariseerd op 29 maart 2023, de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke entiteit van 25 januari 2023 met nummer waarmee haar een alternatieve bestuurlijke geldboete wordt opgelegd van 450 euro wegens schending van artikel 5.2.1, §6, lid 2 van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM) en van artikel 6, lid 2 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (hierna: OVD). Er wordt haar met name verweten zeven volwassen honden te hebben gehouden zonder de daarvoor vereiste voorafgaande melding.

II. Rechtspleging

Verwerende partij legt het administratief dossier neer en dient een antwoordnota in. Verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

Partijen worden opgeroepen voor de openbare zitting van 12 oktober 2023. Ze stemmen in met het schriftelijk behandelen en in beraad nemen van de vordering (conform artikel 41, §3 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges).

III. Feiten

1.

Op 21 december 2021 stellen twee inspecteurs van de milieudienst van de lokale politiezone (hierna: verbalisant), naar aanleiding van een ambtshalve controle, ten laste van verzoekende partij en haar partner het volgende vast:

‘...'

Kennisname

Naar aanleiding van de inschrijving van genoemde betrokkenen eind 2020 op het adres
wordt vastgesteld dat er meerdere honden in de woning worden gehouden.
Het houden van 5 volwassen honden en meer betreft een vergunningsplichtige activiteit.

Een schriftelijke aanmaning wordt op 29.10.2020 aan de bewoners toegezonden teneinde op te leggen zich in regel te stellen met de vigerende wetgeving zijnde het Besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van het decreet betreffende de omgevingsvergunning en het omgevingsvergunningsdecreet. Eveneens wordt aangemaand zich in regel te stellen met het Koninklijk besluit van 25 april 2014 betreffende de identificatie en registratie van honden. (Zie bijlage 1)

Op 25.02.2021 wordt door ondergetekenden een controlebezoek uitgevoerd. In de woning worden 7 volwassen honden en verschillende andere dieren aangetroffen, zoals een papegaai, parkieten, legkip, dwerghamsters,... alsook een koningspython. Betrokkenen worden overgemaakt dat ook voor deze laatste een omgevingsvergunning (aktenaam -melding) moet verkregen worden. Anderzijds wordt overgemaakt dat ook moet voldaan worden aan de sectorale voorwaarden gekoppeld aan de omgevingsvergunning 'honden' ... We kunnen vaststellen dat de honden in goede conditie verkeren en de huisvesting van de honden en andere dieren bevredigend is. Er wordt momenteel niet voldaan aan de sectorale voorwaarde 'omheining'. We stellen vast dat de identificaties en registratie van de honden in orde is gebracht.

Ter plaatse stellen we vast dat betrokkenen ook een uitbouw in hout realiseerden in uitbreiding van hun woning. Zij worden aangemaand hiervoor tevens een omgevingsvergunning te bekomen.

Via de Dienst Omgeving van _____ wordt overgebracht dat er reeds contacten werden gelegd tot het bekomen van een omgevingsvergunning voor de honden.

Betrokkene _____ doet in de loop van 2021 verschillende pogingen tot het bekomen van een omgevingsvergunning honden / bouw doch op einde 2021 wordt door de gemeente overgemaakt dat betrokkene nog steeds niet beschikt over een omgevingsvergunning. Gezien betrokkenen nog steeds niet over de nodige omgevingsvergunning beschikken wordt op 21.12.2021 door ondergetekenden een plaatsbezoek verricht op het adres _____

...

Vaststellingen

Ter plaatse op 21.12.2021 treffen ondergetekenden beide betrokkenen aan op het voetpad voor hun woning _____ Na legitimatie en het aangeven van de reden van ons bezoek betreden wij in het bijzijn van de betrokkenen de woning.

In de voorplaats van de woning treffen we onmiddellijk een herdershond met 5 pups aan. De moederhond staat mager. _____ brengt aan dat dit nest niet voorzien was en dat dierenarts ... de hond opvolgt. In het totaal worden 7 volwassen honden (herder/ chihuahua/york) en 8 herderspups aangetroffen. De honden zitten verspreid over de ganse woning/perceel; zijnde voorplaats, middenplaats, in keuken, aanbouw, tuin en in een tuinhuis en buitenverblijf verder in de tuin. Ondergetekenden stellen zich vragen bij de hygiëne, huisvesting en vinden de woning/perceel niet geschikt voor het aantal honden en andere bijkomende dieren. In het tuinhuis en bijhorend buitenverblijf verder in de tuin treffen ondergetekenden immers drie honden van het kleinere soort (York/Chihuahua) die niet thuishoren in dergelijke omgeving. Hun buitenverblijf en tevens de ren van de kippen staat vol materialen en afvalstoffen waaraan de dieren zich kunnen kwetsen.

Tijdens de controle kunnen we tevens vaststellen dat het konijn in de keukenruimte niet beschikte over drinkwater. Er zijn geen reptielen - slangen meer in de woning aanwezig.

..."

Deze vaststellingen worden opgenomen in het aanvankelijk proces-verbaal nummer _____ van 22 december 2021 (hierna: PV), dat op 7 maart 2022 wordt verstuurd aan de procureur des Konings en aan verzoekende partij met een aangetekende brief.

2.

De partner van verzoekende partij wordt op 10 februari 2022 verhoord naar aanleiding van de vaststellingen in het PV. Verzoekende partij wordt daarover niet verhoord 'gezien zij de Nederlandse taal niet machtig is'. Haar partner verklaart daarbij het volgende:

‘...

1. Hebt U opmerkingen bij de inhoud van het aanvankelijk proces verbaal?

Ik wens hierbij op te merken dat het bijgebouw aan mijn woning moet worden aanzien als een kennel en daardoor ben ik vrijgesteld van een omgevingsvergunning stedenbouw.

2. U werd op eerder herhaaldelijk aangemaand, zowel mondeling als schriftelijk (schriftelijke aanmaningen d.d. 29/10/2020 en 24/12/2021) om u in regel te stellen met diverse zaken. Onder meer werd aangebracht dat voor het houden van meer dan vier honden er een meldingsakte dan wel een vergunningsaanvraag diende te worden ingediend gedaan bij de bestuurlijke overheid, zijnde

Toch werd er nog steeds geen omgevingsvergunning bekomen. Hoe verklaart u dat?

Door het feit dat de regularisatie stedenbouw er bij nog niet is doorgeraakt kreeg ik ook geen omgevingsvergunning voor mijn honden. Artikel 7 zegt dat alles moet in orde zijn voor een omgevingsvergunning kan worden bekomen. Ik heb altijd alles zelf willen doen doch de ingediende plannen en foto's waren voor niet voldoende om een vergunning af te leveren.

3. U werd door schriftelijk aangemaand zelf geen nieuwe aanvragen meer in te dienen doch u met betrekking tot deze aanvraag te wenden tot een deskundig persoon. Is dit reeds gebeurd?

De architect ... is bezig om administratief het nodige te doen. Het is voorzien om tegen eind maart 2022 de vergunningsaanvraag in te dienen. Ik wens de communicatie met de architect in bijlage aan mijn verklaring te voegen.

4. Het beschikken over een omgevingsvergunning is steeds onderhavig aan een aantal sectorale voorwaarden. Bij het houden van meer dan 4 honden is vereist en bepaald dat : - uw perceel van een gesloten omheining is voorzien die de dieren belet te ontsnappen; - de hokken voor de honden moeten een afdoende geluidsisolatie hebben en rond de hokken en de speelweiden moet er een beplanting zijn aangebracht zodat de dieren niet gestoord worden door de omgeving; - alle rustversturende activiteiten zijn verboden tussen 22 u en 7 u; - de honden dienen tussen 22 u en 7 u te worden binnengehouden, tenzij anders vermeld in de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit. Hoe denkt u hieraan alsnog te voldoen?

Er staat momenteel : - aansluitend aan de woning een houten ondoorzichtige omheining over een lengte van circa 10 m. Hier zitten de grote honden; - een voorlopige omheining voor de kleine honden rond hun verblijf. Die omheining is voor 95 procent ondoorzichtig (Ericamatten). Het betreft een voorlopige omheining gezien er nog een burgerlijk geschil is met de burens omtrent de perceelsgrenzen. Een voorlopige omheining is momenteel het goedkoopst. De hokken waar de kleine honden in verblijven zijn geïsoleerd, zijn voorzien van verwarming, een rookmelder en er komt een camera. Er is een elektrisch systeem voorzien waardoor de honden na 20 u niet meer

buiten kunnen. De grote honden gaan niet achteraan tenzij ze met mij mee zijn. Ik wens ter zake 10 foto's te voegen aan mijn verklaring.

5. Het afbouwen van het aantal honden tot vier houdt in dat u geen meldingsakte of vergunningsaanvraag meer hoeft in te dienen. Wat zijn uw intenties? Bent u van plan het aantal honden af te bouwen (tot vier honden) zodat u hiermee ook het dierenwelzijn bevordert?

Ik zal mijn aanvraag doen voor maximum 10 honden.

..."

Dit verhoor wordt opgenomen in het navolgend proces-verbaal nummer van 14 januari 2022, dat op 7 maart 2022 wordt verstuurd aan de procureur des Konings.

3.

Op 9 maart 2020 geeft de procureur des Konings aan de gewestelijke entiteit kennis van de verlenging van zijn beslissingstermijn (artikel 16.4.32 DABM) omdat het opsporingsonderzoek nog bezig is. Op 15 september 2022 ontvangt de gewestelijke entiteit de melding van de procureur des Konings van 14 september 2022 dat het milieumisdrijf niet strafrechtelijk zal worden behandeld.

4.

Op 24 september 2022 brengt de gewestelijke entiteit verzoekende partij op de hoogte van haar voornemen om een alternatieve bestuurlijke geldboete op te leggen. Ze wijst haar daarbij op de mogelijkheid van een bestuurlijke transactie mits betaling van 350 euro voor 23 december 2022 (artikel 6.4.36, §3 DABM). Ze nodigt haar ook uit om bij gebreke van tijdige en volledige betaling van de voorgestelde geldsom een schriftelijk verweer mee te delen, eventueel vergezeld van een vraag tot hoorzitting, en biedt haar de mogelijkheid om inzage te vragen in het administratief dossier.

Verzoekende partij gaat niet over tot betaling en bezorgt geen schriftelijk verweer.

5.

Op 25 januari 2023 legt de gewestelijke entiteit een geldboete op, waarvan verzoekende partij met een aangetekende brief van 30 januari 2023 in kennis wordt gesteld. Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep - schending artikel 15 Procedurebesluit

Standpunt van de partijen

1.

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift omdat dit niet alle volgens artikel 15 Procedurebesluit vereiste gegevens bevat. Ze stelt dat met name respectievelijk de gekozen woonplaatskeuze van verzoekende partij; de naam en het adres van verwerende partij; het voorwerp van het beroep; en een (deugdelijke) uiteenzetting van de ingeroepen middelen ontbreken. Wat dit laatste betreft verwijt ze verzoekende partij dat deze 'geen enkele omschrijving geeft van welke rechtsregels of rechtsbeginselen zijn geschonden door de bestreden beslissing' en 'er helemaal niet wordt toegelicht op welke wijze deze rechtsregels of rechtsbeginselen zouden zijn geschonden'.

2.

Verzoekende partij betwist in haar wederantwoordnota dat haar verzoekschrift niet alle vereiste gegevens bevat. Ze stelt dat het verzoekschrift zowel haar gegevens als deze van verwerende partij bevat en 'een (weze het summiere, doch afdoende) uiteenzetting van feiten en middelen en een stukkeninventaris'. Ze zet voorts met betrekking tot haar middel nader uiteen dat ze zowel het milieumisdrijf dat haar wordt toegerekend als de hoogte van de geldboete betwist.

Beoordeling door het College

1.

Een verzoekschrift dient in beginsel minstens melding te maken van respectievelijk de naam, de hoedanigheid, de woonplaats of de zetel van de verzoeker; de gekozen woonplaats in België, en in voorkomend geval een telefoonnummer en een e-mailadres; in voorkomend geval, de naam en het adres van de verweerder; het voorwerp van het beroep of bezwaar; een uiteenzetting van de feiten en de ingeroepen middelen; en een inventaris van de overtuigingsstukken (artikel 15 Procedurebesluit).

Verzoekende partij krijgt met betrekking tot bepaalde van deze gegevens de mogelijkheid van de griffie om haar verzoekschrift te vervolledigen, met name als het verzoekschrift geen woonplaatskeuze in België bevat overeenkomstig artikel 7, §1 Procedurebesluit; als er bij het verzoekschrift geen afschrift van de bestreden beslissing of een verklaring van de verzoekende partij dat hij niet in het bezit is van een dergelijk afschrift is gevoegd; en als er bij het verzoekschrift geen inventaris van de overtuigingsstukken, die allemaal overeenkomstig die inventaris genummerd zijn, is gevoegd. Als verzoekende partij het verzoekschrift tijdig

regulariseert wordt ze geacht het te hebben ingediend op de datum van de eerste verzending of neerlegging (artikel 17, §2 Procedurebesluit).

2.

Verwerende partij stelt tevergeefs dat het verzoekschrift onontvankelijk moet worden verklaard omdat verzoekende partij daarin geen woonplaatskeuze in België doet en omdat er daarbij geen kopie is gevoegd van de bestreden beslissing. Verzoekende partij is door de griffie van het College met een aangetekende brief van 21 maart 2023 uitgenodigd om haar verzoekschrift wat betreft deze ontbrekende gegevens te regulariseren en heeft hieraan tijdig voldaan met een aangetekende brief van 29 maart 2023. Het verzoekschrift maakt bovendien uitdrukkelijk melding van het dossiernummer en de dossierbehandelaar, terwijl de bestreden beslissing als stuk is toegevoegd.

3.

Verwerende partij stelt ook tevergeefs dat het verzoekschrift onontvankelijk moet worden verklaard omdat verzoekende partij daarin nalaat om haar naam en adres te vermelden. Verwerende partij kan op basis van het (geregulariseerd) verzoekschrift en de daarbij gevoegde bestreden beslissing duidelijk worden geïdentificeerd. Ze toont bovendien niet aan dat ze is benadeeld of dat haar rechten van verdediging zijn geschonden, dan wel dat de procesgang is bemoeilijkt, doordat verzoekende partij haar naam en adres niet uitdrukkelijk in het verzoekschrift heeft vermeld. Deze formaliteit mag in het licht van het waarborgen van een effectief recht op toegang tot de rechter niet overdreven strikt worden beoordeeld.

4.

Verwerende partij stelt tenslotte tevergeefs dat het verzoekschrift onontvankelijk moet worden verklaard omdat verzoekende partij daarin geen duidelijke middelen aanvoert.

Verzoekende partij dient in het verzoekschrift verplicht de feiten uiteen te zetten en minstens één ontvankelijk middel aan te voeren, bij gebreke waarvan de vordering onontvankelijk is, terwijl de niet-naleving van deze vereiste naderhand niet kan worden geregulariseerd (artikel 17 DBRC-decreet in samenlezing met artikel 15, 4° Procedurebesluit). Een middel bestaat uit een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel en van de wijze waarop deze rechtsregel of dit rechtsbeginsel volgens verzoekende partij wordt geschonden. De vereiste dat het verzoekschrift een uiteenzetting dient te bevatten van de feiten en de middelen impliceert niet dat verzoekende partij expliciet de rechtsregels of rechtsbeginselen moet vermelden die volgens haar door de bestreden beslissing worden geschonden. Het is enkel noodzakelijk dat de uiteenzetting in het

verzoekschrift het voor de Raad in het kader van zijn legaliteitstoetsing, en voor verwerende partij in het kader van haar verdediging, mogelijk maakt duidelijk te begrijpen wat de bestreden beslissing wordt verweten. De Raad vernietigt de bestreden beslissing wanneer deze onregelmatig is omwille van de schending van een rechtsregel of algemeen rechtsbeginsel (artikel 35 DBRC-decreet).

Op basis van de argumentatie in het verzoekschrift kan redelijkerwijze worden vastgesteld dat verzoekende partij in essentie enerzijds betwist dat ze een milieumisdrijf pleegde dat haar kan worden toegerekend en waarvoor haar een alternatieve bestuurlijke geldboete kan worden opgelegd, en anderzijds de hoogte van het boetebedrag betwist. Verwerende partij heeft daarover bovendien in haar antwoordnota inhoudelijk standpunt ingenomen, waaruit blijkt dat ze wel degelijk begrijpt waarom verzoekende partij meent dat de bestreden beslissing onregelmatig is en om die reden moet worden vernietigd.

De excepties worden verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij betwist dat ze een milieumisdrijf pleegde dat haar kan worden toegerekend en waarvoor haar een alternatieve bestuurlijke geldboete kan worden opgelegd. Ze voert dus feitelijk de schending aan van artikel 16.4.25 DABM en van het algemeen rechtsbeginsel van het vermoeden van onschuld, in samenlezing met de volgens de bestreden beslissing geschonden artikelen van het DABM en het OVD. Ze stelt dat ze in haar woning nooit meer dan vijf honden hield en er geen sprake is van een kennel, en dat er daar alleszins niet meer dan vijf honden structureel werden gehouden en de honden louter op doortochtverblijf waren. Ze merkt op dat ze zich heeft geïnformeerd over de noodzaak van een vergunning of een melding, maar dat er hiervoor geen melding was vereist. Ze stelt dat ze zich 'het laatste jaar' door haar ziekte heeft laten bijstaan door haar samenwonende partner, 'die in deze steevast de beslissingen heeft genomen (dienen te nemen)', zodat de vastgestelde feiten haar niet kunnen worden toegerekend.

2.

Verwerende partij wijst op de meldingsplicht voor het houden van vijf tot tien volwassen honden omdat deze activiteit ressorteert onder rubriek 9.9.1° van bijlage 1 bij het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna: VLAREM II), waarbij een hond overeenkomstig artikel 1.1.2 VLAREM II volwassen wordt geacht vanaf zes maanden. Ze merkt op dat het in het licht van deze meldingsplicht niet van belang is of de honden structureel worden gehouden dan wel louter op doortochtverblijf zijn omdat enkel het aantal aanwezige honden relevant is. Ze stelt dat de verbalisanten meermaals hebben vastgesteld dat er in haar woning meer dan vijf volwassen honden aanwezig waren, zodat de honden daar wel degelijk op regelmatige en structurele basis worden gehouden, terwijl verzoekende partij het tegendeel niet bewijst. Ze wijst hierbij ook op de verklaringen van de partner en huisgenoot van verzoekende partij tijdens zijn verhoor, dat hij een aanvraag zal doen voor het houden van maximaal tien honden en dat het bijgebouw aan de woning moet worden beschouwd als kennel, en op de verschillende omgevingsvergunningsaanvragen en meldingen die hij in de loop van 2021 indiende in functie van het houden van vijf tot tien volwassen honden. Ze merkt tenslotte op dat het PV bijzondere bewijswaarde heeft en verzoekende partij dit niet betwist. Ze meent dat de ziekte van verzoekende partij geen afbreuk doet aan de meldingsplicht.

3.

Verzoekende partij volhardt in haar wederantwoordnota grotendeels in de argumentatie in haar verzoekschrift. Ze herhaalt dat de door de verbalisanten in haar woning aangetroffen honden hoogstens op doortocht waren en stelt dat ze heden nog maar vier honden houdt. Ze stelt dat ze aanvankelijk en op het ogenblik van de vaststellingen slechts vier honden had, maar dat haar partner, die bij haar is ingetrokken, ook een hond had, waarna er hem een tweede hond is toebedeeld. Ze meent dat dit moet worden beschouwd als een situatie van overmacht. Ze stelt dat ze daarna, zodra dit mogelijk was, heeft getracht om deze situatie te regulariseren door het aantal honden onder de vijf te houden, dan wel door het bekomen van een aktename of omgevingsvergunning en door het bouwen van een geschikt verblijf voor de dieren. Ze stelt dat de stad Menen de vereiste vergunningen echter steeds weigerde en meent dat dit opnieuw overmacht uitmaakt. Ze benadrukt dat haar partner steeds alle beslissingen met betrekking tot de honden nam en hierover ook als enige is verhoord, terwijl zij hiervoor door haar ziekte geen energie had. Ze meent dat de grootste verantwoordelijkheid voor het milieumisrijf dan ook bij hem ligt.

Beoordeling door het College

1.

De gewestelijke entiteit kan een alternatieve bestuurlijke geldboete opleggen voor gedragingen die strijdig zijn met de milieuvoorschriften in artikel 16.1.1, lid 1 DABM en die naargelang de keuze van de procureur des Konings ook strafrechtelijk kunnen worden bestraft overeenkomstig de artikelen 16.6.1, 16.6.2, 16.6.3, 16.6.3bis, 16.6.3ter, 16.6.3quater, 16.6.3quinquies, 16.6.3sexies en 16.6.3septies DABM (artikel 16.4.27, lid 2 DABM en 16.1.2, 2° DABM). De geschonden artikelen zijn dergelijke milieuvoorschriften (artikel 16.1.1, lid 1, 1° en 19°ter DABM). Elke opzettelijke of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid gepleegde schending van de gehandhaafde regelgeving is in beginsel strafbaar (artikel 16.6.1, §1 DABM), zodat opzet niet noodzakelijk is vereist. De geldboete kan enkel worden opgelegd aan de ‘overtreder’, hetzij degene die een milieumisdrijf pleegt of die opdracht geeft om handelingen te stellen die een milieumisdrijf uitmaken (artikel 16.4.25, lid 1 DABM). Het betreft op basis van de spraakgebruikelijke betekenis van het begrip ‘overtreder’ de natuurlijke -of rechtspersoon die een gebod of verbod dat zich tot hem richt schendt dan wel daartoe opdracht geeft. De kwalificatie van de feiten als een milieumisdrijf en de toerekenbaarheid hiervan aan verzoekende partij als overtreder vormt dus de grondslag voor de bevoegdheid van de gewestelijke entiteit om haar een geldboete op te leggen.

Een bestuurlijke geldboete is een punitieve sanctie, waarbij de bewijslast van het milieumisdrijf en de overtreder berust bij de gewestelijke entiteit. Het bewijs van de feiten en het daderschap kan met het oog op bestuurlijke beboeting, naar analogie met de bewijsvoering in strafzaken, in beginsel met alle middelen van recht worden geleverd. De principieel vrije bewijsvoering betekent dat dit bewijs onder meer kan worden geleverd door een geheel van samenhangende feitelijke vaststellingen, die éénsluitend eenzelfde persoon als pleger van een milieumisdrijf aanduiden. De beginselen van behoorlijk bestuur en in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel, en het vermoeden van onschuld zoals onder meer bepaald in artikel 6, lid 2 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, omringen de bewijslevering met waarborgen op procedureel en inhoudelijk vlak.

2.

De gewestelijke entiteit overweegt in de bestreden beslissing onder de titel ‘de toerekenbaarheid aan de overtreder’ het volgende:

“Overeenkomstig artikel 5.2.1, § 6, tweede lid, van het DABM is voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van de derde klasse of voor de verandering ervan een voorafgaande meldingsakte vereist als vermeld in artikel 6, tweede lid, van het Omgevingsvergunningsdecreet.

De lijst van inrichtingen en activiteiten waarvan de exploitatie ernstige risico's of hinder voor de mens en het milieu kunnen inhouden (hierna 'indelingslijst') is vastgesteld als bijlage I van het VLAREM II. Inrichtingen waarin 5 tot 10 volwassen honden worden gehouden, worden conform rubriek 9.9.1° van de indelingslijst ingedeeld als een inrichting of activiteit van de derde klasse. Een hond wordt op basis van artikel 1.1.2. van het VLAREM II voor toepassing van rubriek 9.9 beschouwd als volwassen vanaf een leeftijd van zes maanden. Uit de vaststellingen en meer bepaald uit de plaatsbezoeken op 25 februari 2021 en 21 december 2021 dat er zeven honden met een leeftijd ouder dan zes maanden werden gehouden door de vermoedelijke overtreders te

Het houden van de honden is, gelet op voormelde elementen, ingedeeld onder rubriek 9.9.1° van de indelingslijst.

De vermoedelijke overtreders beschikten op het ogenblik van vaststelling niet over de vereiste voorafgaande meldingsakte voor het houden van zeven volwassen honden.

Deze feiten houden een schending in van:

- Artikel 5.2.1, § 6, tweede lid, van het DABM;
- Artikel 6, tweede lid, van het Omgevingsvergunningsdecreet;

en vallen daarmee onder de definitie van milieumisdrijf als vermeld in artikel 16.1.2.2° DABM waarvoor een alternatieve bestuurlijke geldboete kan worden opgelegd.

Het milieumisdrijf staat vast in hoofde van de overtreders.”

3.

Verzoekende partij toont in het licht van de stukken van het administratief dossier en de procedurestukken niet aan dat het oordeel van de gewestelijke entiteit, dat de vastgestelde feiten moeten worden beschouwd als een milieumisdrijf dat haar kan worden toegerekend, foutief dan wel kennelijk onredelijk is en dat er ter zake (minstens) gereede twijfel bestaat.

3.1.

Verzoekende partij toont niet aan dat ze niet was gehouden om een melding te doen omdat ze in haar woning nooit meer dan zeven honden hield en de aldaar aangetroffen honden er alleszins niet op structurele basis werden gehouden.

Verzoekende partij wordt verweten dat ze naliet om melding te doen van de exploitatie van een inrichting of activiteit die ressorteert onder rubriek 9.9.1° van bijlage 1 bij VLAREM II, die betrekking heeft op 'inrichtingen waarin honden worden gehouden, inrichtingen voor het africhten van honden, hondenkennels en dergelijke: 5 tot en met 10 volwassen dieren', waarbij

een hond vanaf een leeftijd van zes maanden volwassen wordt geacht (artikel 1.1.2 VLAREM II).

De gewestelijke entiteit steunt haar oordeel op de vaststellingen van de verbalisant in het PV, terwijl verzoekende partij niet aanvoert dan wel aan toont dat dit geen bijzondere bewijswaarde heeft. Een proces-verbaal heeft in beginsel bewijswaarde tot het tegendeel is bewezen, waarbij deze bijzondere bewijswaarde vervalt als er daarvan niet binnen een termijn van veertien dagen na afsluiting van het proces-verbaal een kopie wordt overgemaakt aan de vermoedelijke overtreder, in zoverre deze is bekend (artikel 16.3.25 DABM - zie in gelijkaardige zin ook artikel 16.5.10 DABM). Uit het PV blijkt dat er hiervan met een aangetekende brief een afschrift is verstuurd aan verzoekende partij, die klaarblijkelijk niet betwist dat ze het PV tijdig in goede orde heeft ontvangen. De bijzondere bewijswaarde geldt enkel wat betreft de materiële vaststellingen die de verbalisant doet en niet voor de feitelijke of juridische gevolgtrekkingen die hij daaruit afleidt. Deze bewijswaarde kan enkel ongedaan worden gemaakt als er een beslissend bewijs van onjuistheid hiervan wordt voorgelegd, zodat een loutere ontkenning van of twijfel over deze vaststellingen niet volstaat.

In zoverre verzoekende partij heden voor het eerst betwist dat ze meer dan vijf honden in haar woning hield, laat ze na om haar bewering te staven en de vaststellingen van de verbalisant in het PV te ontkrachten. Ze toont ook niet aan dat de aldaar aangetroffen honden louter op doortochtverblijf waren en niet op structurele basis werden gehouden. Zelfs in de hypothese dat er slechts een melding moet gebeuren voor inrichtingen waarin er op permanente basis meer dan vijf honden worden gehouden, blijkt uit het PV dat de verbalisant zowel op 25 februari 2021 als op 21 december 2021 zeven honden aantrof in de woning van verzoekende partij. Dit was bovendien ook al eind 2020 vastgesteld in het licht van de inschrijving in het bevolkingsregister, waarna verzoekende partij op 29 oktober 2020 is aangemaand om zich in regel te stellen. Er werd dus op drie verschillende tijdstippen vastgesteld dat er in de woning van verzoekende partij en haar partner zeven volwassen honden worden gehouden, zodat de loutere bewering van verzoekende partij dat de honden daar niet structureel werden gehouden wordt tegensproken door de dossierstukken. Deze bewering wordt bovendien ook tegengesproken door haar partner, die hierover in zijn verhoor geen betwisting voert en zelfs verklaart dat 'het bijgebouw aan (de) woning moet worden aanzien als een kennel' en hij een 'aanvraag zal doen voor maximum 10 honden'. Ze wordt overigens ook tegengesproken in de wederantwoordnota van verzoekende partij, die daarin erkent dat er uiteindelijk zeven honden in haar woning werden gehouden, met name 'aanvankelijk slechts (haar) vier honden', 'één hond Ava' van haar partner en 'een bijkomende, tweede hond (die) reglementair aan (haar

partner) werd toebedeeld'. Het eigendomsstatuut van de honden die in haar woning zijn aangetroffen is irrelevant voor de kwalificatie als ingedeelde inrichting van de derde klasse.

3.2.

Verzoekende partij toont ook niet aan dat het milieumisdrijf haar niet kan worden verweten omdat haar partner exclusief verantwoordelijk was voor de honden en alle beslissingen ter zake nam doordat zijzelf ziek was. Zonder de draagwijdte en de ernst van haar gezondheidstoestand in twijfel te trekken, blijkt niet dat deze haar ervan heeft weerhouden om ook maar enige beslissing te nemen met betrekking tot de honden. Zelfs in de veronderstelling dat ze door haar ziekte minder was betrokken bij de 'problematiek' van de honden, is haar bewering dat haar partner ter zake alle beslissingen nam tegenstrijdig met de overige argumentatie in haar verzoekschrift. Ze stelt daarin met name dat ze 'zich omtrent het al dan niet melden en/of houden van een vergunning heeft geïnformeerd', zodat ze klaarblijkelijk wel degelijk betrokken was bij het milieumisdrijf. Bovendien stelt ze daarin ook dat ze zich 'het laatste jaar heeft laten bijstaan door haar partner', terwijl ze met betrekking tot de problematiek van de honden een eerste keer is aangemaand op 29 oktober 2020 en de vaststellingen van de verbalisant blijkens het PV dateren van 25 februari 2021 en 21 december 2021, hetzij van ruim voor de periode dat ze zich ter zake door haar partner zou hebben laten bijstaan. In die optiek toont ze niet aan dat de gewestelijke entiteit kennelijk onredelijk handelt door haar samen met haar partner een (even hoge) boete op te leggen.

In zoverre ze zich in haar wederantwoordnota ook beroept op overmacht omdat het aantal honden in haar woning is te wijten aan het feit dat haar partner daar is komen inwonen en ze op dat ogenblik allebei meerdere honden hadden, en omdat ze in het kader van hun poging om deze toestand te regulariseren meermaals zijn geconfronteerd met een weigeringsbeslissing van de stad, is het middel onontvankelijk. Verzoekende partij kan in haar wederantwoordnota in beginsel geen bijkomende middelen aanvoeren ten opzichte van haar verzoekschrift, dan wel een andere wending geven aan de in het verzoekschrift aangevoerde middelen, zonder aannemelijk te maken dat ze deze argumentatie niet kon aanvoeren op het ogenblik van het indienen van haar verzoekschrift (artikel 15, 4° in samenlezing met artikel 29 Procedurebesluit). Verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift enkel dat de vastgestelde feiten haar niet kunnen worden toegerekend omdat haar partner alle beslissingen nam wat betreft de 'problematiek' van de honden, terwijl ze in haar wederantwoordnota voor het eerst aanvoert dat het milieumisdrijf haar ook niet kan toegerekend omwille van overmacht. Ze voert geen reden aan waarom ze deze wettigheidskritiek niet aanvoerde in haar verzoekschrift, terwijl het College in het licht van de concrete omstandigheden van het dossier oordeelt dat ze deze argumentatie redelijkerwijze ook al in haar verzoekschrift kon aanvoeren. De uitbreiding

van het middel is dan ook onontvankelijk. Ongeacht deze vaststelling wordt bovendien nog opgemerkt dat overmacht slechts als schulduitsluitingsgrond kan worden aanvaard als de ingeroepen omstandigheden onvermijdbaar en onvoorzienbaar zijn en niet toerekenbaar zijn aan de overtreder zelf. Zoals gesteld, blijkt dat verzoekende partij en haar partner voor de opmaak van het PV tot tweemaal toe in kennis zijn gesteld van de 'problematiek' van de honden en daarna voldoende tijd kregen om zich in regel te stellen, terwijl ze nalieten om het nodige te doen.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij betwist in essentie de hoogte van de boete in het licht van het eenmalig karakter van de feiten, de vaststelling dat het milieumisdrijf is geremedieerd omdat er sinds meer dan een jaar niet meer dan vijf honden in haar woning worden gehouden, en de omstandigheid dat ze ernstig ziek is. Gelet op deze elementen verzoekt ze om een gebeurlijke geldboete minstens op te leggen met uitstel van tenuitvoerlegging. Ze voert dus feitelijk de schending aan van de artikelen 16.4.4 en 16.4.29 DABM en van het evenredigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

2.

Verwerende partij wijst op de discretionaire bevoegdheid van de gewestelijke entiteit bij de begroting van de boete op basis van de artikelen 16.4.4 en 16.4.29 DABM. Ze stelt dat verzoekende partij niet aan de hand van stukken aannemelijk maakt dat de gewestelijke entiteit op kennelijk onevenredige of onredelijke wijze toepassing heeft gemaakt van de daarin opgenomen waarderingscriteria, en dat ze nalaat om de overwegingen hierover in de bestreden beslissing concreet bij haar argumentatie te betrekken. Ze meent dat de gewestelijke entiteit de boete terecht heeft verdeeld tussen verzoekende partij en haar partner omdat het milieumisdrijf door beiden is gepleegd en ze evenveel verantwoordelijkheid dragen. Ze merkt op dat verzoekende partij naar aanleiding van het voorstel tot betaling van een geldsom niet reageerde en geen schriftelijk verweer indiende dan wel vroeg voor een hoorzitting. Ze stelt dat de ordetermin van 180 dagen in artikel 16.4.37 DABM niet is overschreden.

3.

Verzoekende partij volhardt in haar wederantwoordnota grotendeels in de argumentatie in haar verzoekschrift. Ze voegt daaraan nog toe dat ze zich door haar ziekte in een precare financiële situatie bevindt omdat ze 'geen (arbeids)inkomsten' heeft. Ze verwijt de gewestelijke entiteit ook dat deze haar beslissingstermijn om een alternatieve bestuurlijke geldboete op te leggen heeft overschreden, waarmee ze dus feitelijk de schending aanvoert van artikel 16.4.37 DABM en van de redelijke termijn als algemene beginsel van behoorlijk bestuur.

Beoordeling door het College

1.

De gewestelijke entiteit moet bij het opleggen van een bestuurlijke geldboete zorgen dat er geen kennelijke wanverhouding bestaat tussen de opgelegde boete en de feiten die daaraan ten grondslag liggen (artikel 16.4.4 DABM), zodat de boete evenredig moet zijn tot de feiten. Dit wordt nader gepreciseerd door de vereiste dat de hoogte van de bestuurlijke geldboete wordt afgestemd op de ernst van het milieumisdrijf, terwijl er ook rekening wordt gehouden met de frequentie en de omstandigheden waarin de overtreder dit heeft gepleegd of beëindigd (artikel 16.4.29 DABM). De gewestelijke entiteit beschikt hierbij in het licht van het maximumbedrag van een alternatieve bestuurlijke geldboete (artikel 16.4.27, lid 2 DABM) over een ruime discretionaire bevoegdheid, waarbij ze onder bepaalde voorwaarden in beginsel ook de mogelijkheid heeft om de boete geheel of gedeeltelijk op te leggen met uitstel van tenuitvoerlegging (artikel 16.4.29, §2 DABM). Het College zal bij het toezicht hierop aan de hand van de argumentatie die regelmatig en in het bijzonder door verzoekende partij wordt voorgelegd nagaan of de gewestelijke entiteit is uitgegaan van de juiste feitelijke en juridische gegevens, deze correct heeft beoordeeld en op grond daarvan de waarderingscriteria om het boetebedrag te bepalen niet foutief of kennelijk onredelijk heeft toegepast. Dit zal met name moeten blijken uit de juridische en feitelijke motieven die aan de boetebeslissing ten grondslag liggen en die daarin worden vermeld en afdoende moeten zijn, vermits de beslissing als individuele bestuurshandeling ressorteert onder de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. De beslissing moet dus een concrete, precieze en pertinente of draagkrachtige motivering bevatten waaruit de keuze van de gewestelijke entiteit voor een boete en voor een welbepaald boetebedrag blijkt, zodat de overtreder hiertegen met kennis van zaken kan opkomen.

2.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gewestelijke entiteit bij het bepalen van het boetebedrag rekening houdt met de ernst van het milieumisdrijf, de frequentie en de

omstandigheden waarin het is gepleegd of beëindigd. Ze overweegt daarover onder de titel 'de hoogte van de geldboete' met name het volgende:

"4.2.1. De ernst van de feiten

'Titel V. Exploitatie van inrichtingen en activiteiten en erkende personen' van het DABM heeft onder meer tot doel om de mens en het milieu te beschermen tegen onaanvaardbare risico's en hinder, afkomstig van de exploitatie van ingedeelde inrichtingen en activiteiten.

Dit gebeurt door het instellen van een voorafgaande vergunningsplicht of van een voorafgaande meldingsakte voor exploitatie en verandering naargelang de klasse (eerste, tweede of derde) waarin een inrichting of activiteit wordt ingedeeld en het opleggen van strikte voorwaarden waaraan bij de exploitatie van deze inrichtingen of activiteiten moet worden voldaan.

De klasse waarin een inrichting of activiteit wordt ingedeeld, wordt bepaald door de graad waarin deze inrichting of activiteit geacht wordt belastend te zijn voor de mens en het leefmilieu. Inrichtingen of activiteiten die in de derde klasse zijn ingedeeld, waaronder de door de overtreder geëxploiteerde inrichting voor het houden van vijf volwassen honden (rubriek 9.9.1°) worden geacht de minste risico's en hinder voor mens en leefmilieu mee te brengen en zijn om die reden onderworpen aan een voorafgaande meldingsakte.

De naleving van de verplichting om te beschikken over een voorafgaande meldingsakte behoort tot de meest elementaire verplichtingen van de exploitant van een in de derde klasse ingedeelde inrichting of activiteit. De verplichting om te beschikken over een voorafgaande meldingsakte laat het college van burgemeester en schepenen toe om kennis te nemen van een voorgenomen exploitatie, na te gaan of de gemelde exploitatie effectief meldingsplichtig en niet verboden is krachtens artikel 5.4.3, § 3 DABM, en om desgevallend – zo de voorgenomen exploitatie effectief meldingsplichtig én niet verboden is – bijzondere milieuvoorwaarden op te leggen in de aktenaam van deze melding (meldingsakte) met het oog op de bescherming van mens en leefmilieu. Het bekomen van een voorafgaande meldingsakte maakt het eveneens mogelijk voor de gemeente om het toezicht op de exploitatie van de inrichting te organiseren.

Het niet voorafgaand melden van de exploitatie van een in de derde klasse ingedeelde inrichting voor het houden van zeven volwassen honden (rubriek 9.9.1°) leidt ertoe dat de bevoegde overheid niet in kennis wordt gesteld van de voorgenomen exploitatie, de mogelijkheid wordt ontnomen om na te gaan of de gemelde activiteit effectief meldingsplichtig en niet verboden is en om desgevallend bijzondere milieuvoorwaarden op te leggen in de meldingsakte met het oog op de bescherming van mens en leefmilieu en dat het de toezichthoudende overheden onmogelijk wordt gemaakt, minstens ernstig wordt bemoeilijkt, om controle uit te oefenen bij de exploitatie.

Deze feiten zijn, gelet op voormelde elementen, voldoende ernstig om te worden gesanctioneerd met een alternatieve bestuurlijke geldboete van 900 euro.

4.2.2. De frequentie

Het betreft een eenmalige schending. Er zijn minstens geen indicaties die erop wijzen dat bij overtreder reeds eerder vergelijkbare feiten werden vastgesteld. Het criterium frequentie geeft derhalve geen aanleiding tot een hogere geldboete.

4.2.3. De omstandigheden

Er zijn geen bijzondere omstandigheden die in rekening worden genomen bij het bepalen van de hoogte van de geldboete.

Aangezien overtreder 2 de feiten heeft gepleegd samen met overtreder 1 en het dossier geen elementen bevat om te besluiten dat de ene overtreder meer verantwoordelijkheid zou dragen voor het milieumisdrijf dan de andere, wordt de alternatieve bestuurlijke geldboete ten bedrage van 900 euro slechts voor de helft opgelegd aan overtreder 2.”

3.

Verzoekende partij toont niet aan de hand van concrete en pertinente argumenten aan dat de beoordeling door de gewestelijke entiteit, bij de begroting van de boete, van het waarderingscriterium van de frequentie foutief of kennelijk onredelijk is en dat deze de haar toegekende appreciatiebevoegdheid niet naar behoren heeft uitgeoefend. Ze stelt enkel dat er slechts sprake is van een eenmalige schending, terwijl de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing in dezelfde zin oordeelt en op basis daarvan besluit dat het criterium frequentie geen aanleiding geeft tot een hogere geldboete. Het oordeel van de gewestelijke entiteit om het waarderingscriterium van de frequentie bij het bepalen van het boetebedrag (enkel) als boeteverzwarende omstandigheid in aanmerking te nemen, als vaststaat dat de overtreder al eerder gelijkaardige feiten pleegde, ligt in de lijn van de parlementaire voorbereiding van artikel 16.4.29 DABM (*Parl. St.*, VI. P., 2006-07, nr. 1249/1, 59), waarin wordt gesteld dat ‘het vanuit het proportionaliteitsbeginsel belangrijk is om bij de bepaling van de bestuurlijke geldboeten rekening te houden met zowel positieve (de omstandigheden waarin de vermoedelijke overtreder milieu-inbreuken of milieumisdrijven pleegt of beëindigt) als negatieve factoren (ernst van de milieu-inbreuk of de milieumisdrijffrequentie van de gepleegde feiten)’. Verzoekende partij betreft dit oordeel niet in haar argumentatie en toont niet aan dat dit foutief of kennelijk onredelijk is.

4.

Verzoekende partij toont ook niet aan de hand van concrete en pertinente argumenten aan dat de beoordeling door de gewestelijke entiteit, bij de begroting van de boete, van het waarderingscriterium van de omstandigheden waarin het milieumisdrijf is gepleegd of beëindigd foutief of kennelijk onredelijk is en dat deze de haar toegekende appreciatiebevoegdheid niet naar behoren heeft uitgeoefend.

Wat betreft het herstel van de wederrechtelijke toestand beweert ze enkel dat 'er thans ook al lang (meer dan een jaar) geen vijf honden meer thuis zijn'. Ze maakt in het licht van de historie van het dossier niet aannemelijk dat de gewestelijke entiteit kennelijk onredelijk handelt door deze boeteverlagende omstandigheid niet in rekening te brengen. In de hypothese dat de wederrechtelijke toestand wat betreft de problematiek van de honden thans is geremedieerd, liet ze ondanks de kennisname van de ter zake geldende wettelijke verplichtingen en de herhaalde aanmaningen om zich in regel te stellen alleszins meer dan een jaar na om het aantal honden te verminderen dan wel om een regelmatige melding te doen.

Wat betreft haar precaire financiële situatie stelt ze enkel dat ze '(gelet op haar ziekte) geen (arbeids)inkomsten heeft'. In de hypothese dat ze door haar ziekte geniet van een vervangingsinkomen dat lager is dan een inkomen uit arbeid, maakt ze op basis van de voorliggende gegevens niet afdoende aannemelijk dat de opgelegde boete disproportioneel is in het licht van haar financiële draagkracht en dat dit een reden vormt voor een verlaging van de boete. Ongeacht de vaststelling dat ze haar ziekte pas voor het eerst in haar wederantwoordnota koppelt aan haar precaire financiële toestand, brengt ze hierover geen duidelijke stukken bij, zodat niet blijkt welke inkomsten ze momenteel heeft. Ze voerde dit overigens ook niet aan tijdens de bestuurlijke boeteprocedure, zodat ze hieraan op dat ogenblik blijkbaar weinig belang hechte in het licht van de beoordeling van de hoogte van de boete.

5.

In zoverre verzoekende partij in haar wederantwoordnota ook voor het eerst aanvoert dat de gewestelijke entiteit haar beslissingstermijn om een alternatieve bestuurlijke geldboete op te leggen heeft overschreden is het middel onontvankelijk. Zoals gesteld, kan verzoekende partij in haar wederantwoordnota in beginsel geen bijkomende middelen aanvoeren ten opzichte van haar verzoekschrift, terwijl niet blijkt dat ze deze wettigheidskritiek redelijkerwijze niet in haar verzoekschrift kon aanvoeren. Ongeacht deze vaststelling toont ze bovendien niet aan dat de gewestelijke entiteit haar decretale ordetermin van 180 dagen om een boetebeslissing te nemen, die een aanvang neemt vanaf de kennisgeving aan de vermoedelijke overtreder van haar voornemen hiertoe, heeft overschreden.

6.

Het College oordeelt dat verzoekende partij op basis van de thans voorliggende gegevens wel afdoende aannemelijk maakt dat het in het licht van de omstandigheden en in het bijzonder haar gezondheidstoestand is aangewezen om de door de gewestelijke entiteit opgelegde boete op te leggen met uitstel van tenuitvoerlegging.

Een alternatieve bestuurlijke geldboete 'kan geheel of gedeeltelijk worden opgelegd met uitstel van tenuitvoerlegging voor zover geen bestuurlijke geldboete noch een strafrechtelijke geldboete of gevangenisstraf werd opgelegd voor het plegen van een milieumisdrijf en/of milieu-inbreuk gedurende vijf jaar voorafgaand aan het milieumisdrijf (artikel 16.4.29, §2, lid 1 DABM). Uitstel van tenuitvoerlegging is geen recht. De gewestelijke entiteit dient in beginsel binnen haar discretionaire bevoegdheid te beslissen over de opportuniteit van een geheel of gedeeltelijk uitstel, indien blijkt dat de overtreder hiervan kan genieten.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gewestelijke entiteit geen uitstel van tenuitvoerlegging heeft toegestaan. Deze beslissing wordt niet gemotiveerd omdat verzoekende partij tijdens de bestuurlijke boeteprocedure geen schriftelijk verweer indiende dan wel verzocht om een hoorzitting en dus ook niet uitdrukkelijk vroeg om een uitstel van tenuitvoerlegging. Dit belet niet dat ze deze vraag alsnog voor het College kan opwerpen en het College dit in overweging kan nemen bij de beoordeling van de proportionaliteit van de boete. Het College kan na gehele of gedeeltelijke vernietiging van de boetebeslissing immers zelf een beslissing nemen over het bedrag van de boete en bepalen dat zijn uitspraak daarover de vernietigde beslissing vervangt (artikel 44 DBRC-decreet). Het beschikt bij de behandeling van het jurisdictioneel beroep dus over een eigen beoordelingsbevoegdheid en beslist daarbij op grond van de meest actuele elementen die haar regelmatig worden voorgelegd, zodat het bij de beoordeling van de boete rekening kan houden met nieuw aangereikte gegevens. De gezondheidstoestand van de overtreder vormt, net zoals zijn financiële draagkracht, één van de elementen waarmee het College in het licht van de waarderingscriteria in de artikelen 16.4.4 en 16.4.29 DABM rekening kan houden.

Het College oordeelt op basis van de thans voorliggende gegevens dat verzoekende partij afdoende aantoont dat een uitstel van de tenuitvoerlegging van de door de gewestelijke entiteit opgelegde boete is aangewezen in het licht van de aard van het milieumisdrijf en haar precare gezondheidstoestand.

De gewestelijke entiteit voert met betrekking tot dit argument in haar antwoordnota geen inhoudelijk verweer, zodat kan worden aangenomen dat ze niet betwist dat er aan verzoekende partij gedurende vijf jaar voorafgaand aan het milieumisdrijf geen bestuurlijke of strafrechtelijke geldboete, of een gevangenisstraf, werd opgelegd voor het plegen van een milieumisdrijf en/of een milieu-inbreuk. Hoewel een principiële beboeting in het licht van het milieumisdrijf is verantwoord, dringt een uitstel van de opgelegde boete zich naar aanleiding van de concrete omstandigheden op.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

VI. Indeplaatsstelling

1.

Het College kan na de gehele of gedeeltelijke vernietiging van de bestreden beslissing zelf een beslissing nemen over het bedrag van de boete en bepalen dat zijn uitspraak daarover de vernietigde beslissing vervangt (artikel 44 DBRC-decreet). De boete moet zoals gesteld evenredig zijn tot de feiten, waarbij de hoogte hiervan wordt afgestemd op de ernst van het milieumisdrijf, terwijl er ook rekening wordt gehouden met de frequentie en de omstandigheden waarin de overtreder dit heeft gepleegd of beëindigd.

2.

Gelet op de beoordeling van de middelen onderschrijft het College grotendeels het gemotiveerde standpunt van de gewestelijke entiteit in de bestreden beslissing over de toerekenbaarheid van het milieumisdrijf aan verzoekende partij en over de waarderingscriteria om het boetebedrag te bepalen. Het College wijkt enkel af van het standpunt van de gewestelijke entiteit over een uitstel van tenuitvoerlegging van de boete. Het College oordeelt met name dat de precaire gezondheidstoestand van verzoekende partij een bijzondere omstandigheid vormt, waarmee er rekening moet worden gehouden bij het bepalen van de modaliteiten van de geldboete. Het College gaat in het licht van de concrete omstandigheden en de voorliggende stukken, in het bijzonder de aard van het milieumisdrijf en de gezondheidstoestand van verzoekende partij, over tot een volledig uitstel van tenuitvoerlegging van de opgelegde boete gedurende een proefperiode van drie jaar.

VII. Beslissing

1. De bestreden beslissing wordt vernietigd, in zoverre de gewestelijke entiteit aan verzoekende partij een alternatieve bestuurlijke geldboete oplegt van 450 euro zonder uitstel van tenuitvoerlegging.
2. Het College legt ter vervanging van de vernietigde beslissing aan verzoekende partij een alternatieve bestuurlijke geldboete op van 450 euro met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een proefperiode van drie jaar, die ingaat vanaf de datum van kennisgeving van huidig arrest..
3. De kosten van het beroep, begroot op 100 euro rolrecht, zijn ten laste van verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 30 november 2023 door de eerste kamer.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,